[2019] 6 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1073

ਮਲਿੱਕਰਜੁਨਿਆਹ

ਬਨਾਮ

ਨੰਜੈਆ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2011 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ .7768)

ਅਪ੍ਰੈਲ 26,2019

[ਅਭੈ ਮਨੋਹਰ ਸਪਰੇ ਅਤੇ ਦਿਨੇਸ਼ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਮੁਕੱਦਮਾ-ਹੱਕ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ-1983 ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜ਼ਮੀਨ ਭਾਵ 1 ਗੁੰਟਾ ਸੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਨੰ. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ-ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਆਈ. ਡੀ. 1 ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-1992 ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਮੇਤ ਸਮੁੱਚੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਮਲਕੀਅਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ-ਸੁਣਵਾਈ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਕੀਤਾ ਸੀ-ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ-ਅਪੀਲ ਉੱਤੇ ਕਿਹਾਃ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਮੇਤ ਸਮੁੱਚੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਉੱਤੇ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ-ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ/ਭਰਾਵਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਕੋਈ ਵੀ ਬਿਪਤਾ ਜਾਂ/ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦਾ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਇੱਕ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦੂਜੇ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੱਥ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ-ਨਾਲ ਹੀ, ਸਾਲ 1983 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਸਲ ਮਾਪ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ-ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ

ਨੂੰ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ 12 ਸਾਲ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪੂਰੇ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ-ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਮਾਲਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ-ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ-ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ-ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ (ਵਿੱਚ 1 ਗੁੰਟਾ)। 17/3) ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿਓ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ

ਰੱਖਿਆਃ 1. ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਦੋਂ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਮੁਕੰਮਲ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 21] [1079-ਸੀ-ਡੀ]

2. ਪਹਿਲਾ, ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਮੁਦਈ) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਮੇਤ ਪੂਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਭਾਵ, ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹਿੱਸਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ) ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ) ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਮੇਤ ਸਮੁੱਚੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਮੁਦਈ) ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਦੂਜਾ, ਉਲਟ ਕਬਜ਼ਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ) ਉੱਤੇ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਤੀਜਾ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ), ਇਸ ਬੋਝ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ; ਚੌਥਾ, ਦੋ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ/ਭਰਾਵਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਿਪਤਾ ਜਾਂ/ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦਾ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਇੱਕ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਵਾਂ, ਜਵਾਬਦੇਹ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ) ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਮੁਦਈ) ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ 12 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ; ਛੇਵਾਂ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸੈਟਲਡ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਨਿਰੰਤਰ ਕਬਜ਼ਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇ, ਇਸਦਾ ਸੱਚਾ ਮਾਲਕ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਹੋਰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਬਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ, ਵਿਰੋਧੀ, ਨਿਵੇਕਲਾ ਅਤੇ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੱਕ। ਇੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੱਤਵਾਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਹਰੇਕ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਏ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਮੁਦਈ) ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ) ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸੀ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਮੁਦਈ) ਨੇ ਸਾਲ 1983 ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਪੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 22] [1079-ਈ-ਐਚ; 1080-ਏ-ਸੀ]

3. ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਮੁਦਈ) ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ) ਨੇ ਸਾਲ 1983 ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਮੁਦਈ) ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ) ਨੂੰ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਦੋਂ ਤੱਕ 12 ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ) ਵੱਲੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ) ਨੇ ਸਾਲ 1983 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਾ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਿਰੋਧੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਅਸਲ ਮਾਪ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੀ। [ਪਾਰਸ 24,25] [1080-ਈ-ਜੀ]

4. ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ) ਨੂੰ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਮਾਲਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਥਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 26] [1080-ਐਚ; 1082-ਏ]

ਕੋਨਾਤੀ ਰਾਓ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੱਲੇ ਵੈਂਕਟ ਸੁੱਬਾ ਰਾਓ, (2010) 14 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 316: [2010] 15 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 923-'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ।

<u>ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ</u>

[2006] 5 ਪੂਰਕ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 200	**'ਤੇ ਨਿਰਭਰ**	**ਪੈਰਾ 19**
[2010] 15 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 923	**'ਤੇ ਨਿਰਭਰ**	**ਪੈਰਾ 19**

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾ: 2011 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 7768

2005 ਦੇ ਆਰ. ਐੱਸ. ਏ. ਨੰਬਰ 23 ਵਿੱਚ ਬੰਗਲੌਰ ਵਿਖੇ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 14.11.2007 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਰਾਜੇਸ਼ ਮਹਾਲੇ, ਕ੍ਰੁਤਿਨ ਆਰ. ਜੋਸ਼ੀ, ਵਕੀਲ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਅਭੈ ਮਨੋਹਰ ਸਪਰੇ, ਜੇ.

1. ਇਹ ਅਪੀਲ ਬੰਗਲੌਰ ਵਿਖੇ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 2005 ਦੇ ਆਰ. ਐੱਸ. ਏ. ਨੰਬਰ 23 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

2. ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਕੁੱਝ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

3. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁਦਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਉਸ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਉੱਠਦੀ ਹੈ।

4. ਇਸ ਅਪੀਲ ਵੱਲ ਲਿਜਾਣ ਵਾਲਾ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਮੁਦਈ) ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾਲ ਜੁੜ੍ਹੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਈ ਵਿੱਚ 20 ਗੁੰਟਾ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ। ਨੰਬਰ17/3; Sy.ਨੰਬਰ29/1 ਵਿੱਚ 32 1⁄2 ਗੁੰਟਾ ਦਾ ਪੱਛਮੀ ਹਿੱਸਾ; ਅਤੇ ਸਾਈ ਵਿੱਚ 11 ਗੁੰਟਾ। ਨੰਬਰ34/3, ਸਾਰੇ ਕਰਾਗੁੰਡ ਪਿੰਡ, ਜਵਾਗਲ ਹੋਬਲੀ, ਅਰਸੀਕੇਰੇ ਤਾਲੁਕ, ਹਸਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ, ਕਰਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹਨ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ 1 ਗੁੰਟਾ ਜ਼ਮੀਨ ਸੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਨੰਬਰ17/3 ਅਤੇ ਸਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ। ਨੰਬਰ29/1 ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

5. ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਹੋਰ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਸੀ ਵਿੱਚ 1 ਗੁੰਟਾ ਨੂੰ ਮਾਪਣ ਵਾਲੀ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਨੰਬਰ17/3 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਸੂਟ ਲੈਂਡ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)।

6. ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਮੁਦਈ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਸਾਲ 1980 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 1983 ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜ਼ਮੀਨ, ਭਾਵ, 1 ਗੁੰਟਾ ਸਾਈ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਨੰ. 17/3, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

7. ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਮਾਪਣ ਲਈ ਸਰਵੇਖਣ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਮਾਪ ਉੱਤੇ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਸੀ ਦੇ 1 ਗੁੰਟਾ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਨੰ. 17/3.

8. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਥਾਨਕ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਦਖ਼ਲ ਨਾਲ ਮਾਮਲਾ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

9. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਾਲ 1992 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਮੇਤ ਸਮੁੱਚੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਮਲਕੀਅਤ ਅਧਿਕਾਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਬਦਲ ਵਿੱਚ,

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਵੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

10. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

11. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਮਿਤੀ 14.01.1999 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਮੁਦਈ) ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ' ਏ 'ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਮਾਲਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਪਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਸੀ ਵਿੱਚ 1 ਗੁੰਟਾ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਨੰਬਰ17/3 ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

12. ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਮੁਦਈ) ਨੇ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ) ਨੇ ਆਪਣੇ ਉਲਟ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ। 1999 ਦੇ ਆਰ. ਏ. 11 ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 10.09.2004 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਪਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਪ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ।

13. ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਮੁਦਈ) ਨੇ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਮੁਦਈ) ਨੂੰ 19 ਗੁੰਟਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਨੰ. 17/3 ਅਤੇ 11 ਗੁੰਟਾ ਸਾਈ ਵਿੱਚ। ਨੰ. 34/3 ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸੀ ਵਿੱਚ 1 ਗੁੰਟਾ ਮਾਪਣ ਵਾਲੀ ਸੂਟ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਨੰ. 17/3 ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਇਸ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਵੇਗਾ।

14. ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਮੁਦਈ) ਨੇ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

15. ਇਸ ਲਈ, ਛੋਟਾ ਸਵਾਲ, ਜੋ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ (ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ) ਸੀ ਵਿੱਚ 1 ਗੁੰਟਾ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਨੰ. 17/3 ਇਸ ਉੱਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਕਾਰਨ।

16. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਰਾਜੇਸ਼ ਮਹਾਲੇ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ। ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

17. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ (ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ) ਨੂੰ 1 ਗੁੰਟਾ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨੰ. 17/3 ਅਤੇ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ।

18. "ਉਲਟ ਕਬਜ਼ਾ" ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਬੋਝ ਕਿਸ ਉੱਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਸਮੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਕੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

19. ਟੀ. ਅੰਜਨੱਪਾ ਅਤੇ ਓਰਸ ਬਨਾਮ ਸੋਮਲਿੰਗੱਪਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (2006) 7 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 570, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਕਬਜ਼ਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਲੰਬਾ ਹੋਵੇ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਲਾਸੀਕਲ ਜ਼ਰੂਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਅਸਲ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

20. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਫਿਰ ਤੋਂ ਚੱਟੀ ਵਿੱਚ ਕੋਨਾਤੀ ਰਾਓ ਅਤੇ ਓਰਸ ਬਨਾਮ ਪੱਲੇ ਵੈਂਕਟ ਸੁੱਬਾ ਰਾਓ, (2010) 14 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 316 ਪੈਰਾ 14 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

" 14. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਦਾ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਕਬਜ਼ਾ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਲੰਮਾ ਹੋਵੇ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਵਿਰੋਧੀ ਕਬਜ਼ਾ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ' ਤੇ ਏ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਬਜ਼ਾ ਨਿਰੰਤਰਤਾ, ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਕਬਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਰੋਧੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੁਦਈ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਉੱਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਨਾਲ ਸੰਪੂਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਦੋ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੱਤ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। "

21. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਮੁਕੰਮਲ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ।

22. ਪਹਿਲਾ, ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਮੁਦਈ) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਮੇਤ ਪੂਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਭਾਵ, ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹਿੱਸਾ, ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ) ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ) ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਮੇਤ ਸਮੁੱਚੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਮੁਦਈ) ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ

ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਦੂਜਾ, ਉਲਟ ਕਬਜ਼ਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ) ਉੱਤੇ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਤੀਜਾ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ), ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਬੋਝ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ; ਚੌਥਾ, ਦੋ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ/ਭਰਾਵਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਿਪਤਾ ਜਾਂ/ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦਾ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੱਥ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦੇ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਪੰਜਵਾਂ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ) ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇਆਮ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਮੁਦਈ) ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ 12 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ; ਛੇਵਾਂ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਥਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਨਿਰੰਤਰ ਕਬਜ਼ਾ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਇਸਦਾ ਸੱਚਾ ਮਾਲਕ ਵਿਰੋਧੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਬਜ਼ਾ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਹੋਰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਬਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ, ਵਿਰੋਧੀ, ਵਿਲੱਖਣ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ ਉੱਤੇ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਹੱਕ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੱਕ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੱਤਵਾਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਹਰੇਕ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਮੁਦਈ) ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ) ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸੀ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਮੁਦਈ) ਨੇ ਸਾਲ 1983 ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਮਾਪਿਆ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ।

23. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਮੁਦਈ) ਨੇ ਸਾਲ 1992 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ) ਵਿਰੁੱਧ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਦਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 12 ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਯਾਨੀ ਸਾਲ 1983 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵੀ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇਆਮ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਮੁਦਈ) ਦੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਵੈਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

24. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਮੁਦਈ) ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ) ਨੇ ਸਾਲ 1983 ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਮੁਦਈ) ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ) ਨੂੰ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਦੋਂ ਤੱਕ 12 ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ।

25.ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ) ਵੱਲੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ) ਨੇ ਸਾਲ 1983 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਾ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਿਰੋਧੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਅਸਲ ਮਾਪ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ।

26. ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ) ਨੂੰ 'ਏ' ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਮਾਲਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜ਼ਮੀਨ. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਥਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

27. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਮੁਦਈ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ (ਜਵਾਬਦੇਹ) ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤੇ ਹਿੱਸੇ (1 ਗੁੰਟਾ) ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨੰ. 17/3) ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿਓ।

ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate